

СЛУЖ

СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ

50363

"Sluzben vesnik" NIRO

91001 Skopje
fan 51

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ СФРЈ” излази у издању на српскохрватском, односно хрватскохрватском, словеначком, македонском, албанском и мађарском језику. – Огласи по тарифи. – Жиро-рачун код Службе друштвеног књиговодства 60802-603-21943

Понедељак 20. мај 1991.

БЕОГРАД

БРОЈ 37

ГОД. XLVII

Цена овом броју је 24 динара. – Ција претплате за 1991. годину износи 660 динара. – Рок за рекламације 15 дана. – Редакција: Улица Јована Ристића бр. 1. Пошт. факс 226. – Телефони: Централна 650-155; Уредништво 651-885; Служба претплате 651-732; Телекс 11756; Телефакс 651-482

430.

На основу Амандмана XXXVII тачка 3. став 2. на Устав СФРЈ, Савезно извршно веће доноси

ОДЛУКУ

О ОБЕЗБЕЂИВАЊУ ИЗВРШАВАЊА САВЕЗНИХ ПРОПИСА О НАПЛАТИ ЦАРИНЕ И ДРУГИХ УВОЗНИХ ДАЖБИНА

1. У периоду док републике, односно аутономне покрајине усмеравају средства уплаћена по основу царине и других увозних дажбина, која су, сагласно Уставу СФРЈ и савезним прописима, изворни приход федерације, на своје посебне рачуне, царина и друге увозне дажбине од правних и физичких лица и предузетника у тим републикама, односно аутономним покрајинама наплаћују се под условима и на начин прописан овом одлуком.

2. Правним лицима – царинским обвезницима са седиштем на територији републике, односно аутономне покрајине из тачке 1. ове одлуке која нису измирила обавезе плаћања царине и других увозних дажбина за раније увезену робу, односно која су уплатила царину и друге увозне дажбине, а та средства усмерена су на посебне рачуне република, односно аутономних покрајина, царински органи неће вршити царине нити дозволити ускладиштење робе која се увози док не изврше уплату неизмирених обавеза.

3. За правна лица – царинске обвезнике са седиштем на територији републике, односно аутономне покрајине из тачке 1. ове одлуке царине робе врши се искључиво на територији те републике, односно аутономне покрајине. Царинарница обрачунава царину и друге увозне дажбине за робу тих лица у складу са чланом 267. став 1. Царинског закона („Службени лист СФРЈ”, бр. 10/76, 36/79, 52/79, 12/82, 61/82, 7/84, 25/85, 38/86, 28/88, 40/89, 70/89 и 21/90).

Правна лица из става 1. ове тачке плаћање царине и других увозних дажбина врше вирманским налогом на евидентни рачун Савезне управе царина бр. 60818-845-609 код Службе друштвеног књиговодства Југославије најдоцније у року од три дана од дана извршеног обрачуна царине и других увозних дажбина. Ова правна лица могу подићи робу испод царинског надзора кад Савезна управа царина обавести царинарницу да је извршена уплата приспела на наведени рачун.

Служба друштвеног књиговодства Југославије свакодневно доставља Савезној управи царина извод са пратећом документацијом о уплатама извршеним на рачун из става 2. ове тачке, а Савезна управа царина на основу тога дневно обавештава царинарнице о приспелим уплатама.

4. Ако правна лица из тач. 2. и 3. ове одлуке не изврше уплату царине и других увозних дажбина на начин и у року из те тачке, царинарница ће поступити сходно одредбама члана 204. Царинског закона.

5. Царина и друге увозне дажбине при увозу, извозу или пријему робе од стране физичких лица на територији републике, односно аутономне покрајине из тачке 1. ове одлуке плаћају се у готовом новцу или чековима текућих рачуна грађана. При увозу робе од стране предузетника царина и друге увозне дажбине плаћају се у готовом новцу.

Средства из става 1. ове тачке предају се царинарници дневно за уплате извршене претходног дана.

6. Новац и чекове из тачке 5. ове одлуке, заједно са спецификацијом, допрема царинарница од места царинења до царинарнице и од царинарнице до Службе друштвеног књиговодства Југославије у Београду. Допремање тих средстава обезбеђује Савезни секретаријат за унутрашње послове.

7. Овлашћује се директор Савезне управе царина да пропише начин паковања и начин допремања новца и чекова из тачке 5. ове одлуке од места царинења до Службе друштвеног књиговодства Југославије и да пропише време допремања од царинарнице до Службе друштвеног књиговодства Југославије.

8. Служба друштвеног књиговодства Југославије уплаћује новац из тачке 5. ове одлуке одмах по пријему на рачун бр. 60818-845-705, спроводи поступак наплате примљених чекова и о томе доставља извод са пратећом документацијом Савезној управи царина.

Овлашћује се генерални директор Службе друштвеног књиговодства Југославије да пропише поступак преузимања готовог новца и чекова из става 1. ове тачке.

9. Наплата лежарине, новчаних казни за царинске прекршаје и средстава од продаје царинске робе на територији републике, односно аутономне покрајине из тачке 1. ове одлуке врши се на начин прописан тачком 3. став 2. и тачком 5. ове одлуке. Ова средства се уплаћују на рачун из тачке 8. ове одлуке.

10. На територији република, односно аутономних покрајина из тачке 1. ове одлуке неће се примењивати одредба члана 268. Царинског закона и Одлука о условима за подизање робе испод царинског надзора пре уплате царине и других увозних дажбина („Службени лист СФРЈ”, бр. 2/82 и 9/91).

11. Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

Савезно извршно веће

Е. п. бр. 152
17. маја 1991. године
Београд

Председник,
Анте Марковић, с. р.

УСТАВНИ СУД ЈУГОСЛАВИЈЕ

ОДЛУКА

О ОЦЕЊИВАЊУ СУПРОТНОСТИ ОДРЕДБЕ ЧЛАНА 42. СТАВ 3. ЗАКОНА О ЕКСПРОПРИЈАЦИЈИ СА ЗАКОНОМ О ОБЛИГАЦИОНИМ ОДНОСИМА

1. Врховни суд Војводине покренуо је пред Уставним судом Југославије поступак за утврђивање да је одредба члана 42. став 3. Закона о експропријацији („Службени лист САП Војводине”, бр. 27/72, 24/77, 16/78 и 22/79) у време важења била у супротности са одредбом члана 277. став 1. Закона о облигационим односима („Службени лист СФРЈ”, бр. 29/78, 39/85 и 57/89).

Покретач поступка наводи да је Законом о измени Закона о експропријацији („Службени лист САП Војводине”, бр. 10/89 и 24/90) оспорена одредба члана 42. став 3. измењена тако што је затезна камата у случају доцње у исплати накнаде за експропријану непокретност одређена на исти начин као и наведеним савезним законом, али да

последнице супротности нису отклоњене, па је предложио да Уставни суд, у смислу члана 393. Устава СФРЈ, утврди да су те оспорене одредбе у време важења биле у супротности са Законом о облигационим односима.

2. Одредбом члана 42. став 3. Закона о експропријацији прописано је да је корисник експропријације дужан да плати бившем власнику експроприсане непокретности затезну камату у двоструком износу који се плаћа на штедне улоге по виђењу ако накнаду не исплати у року од 15 дана од дана правоснажности одлуке о одређивању накнаде.

3. Одредбом члана 277. став 1. Закона о облигационим односима прописано је да дужник који задонци са испуњењем новчане обавезе дугује и камату по стопи која се у месту испуњења плаћа на штедне улоге орочене без намене преко годину дана.

Уставни суд Југославије сматра да се затезна камата која се плаћа у случају доцње и исплати новчаних обавеза не може прописати по нижој стопи од оне која је одређена савезним законом, па је оценио да је оспорена одредба у време важења била у супротности са Законом о облигационим односима.

5. Уставни суд Југославије, на основу члана 393. Устава СФРЈ и члана 36. Пословника Уставног суда Југославије, на седници одржаној 13. марта 1991. године, донео је

О д л у к у

Утврђује се да је одредба члана 42. став 3. Закона о експропријацији („Службени лист САП Војводине”, бр. 27/72, 24/77, 16/78 и 22/79) у време важења била у супротности са Законом о облигационим односима.

Одлуку објавити у „Службеном листу СФРЈ” и у „Службеном листу САП Војводине”.

Ову одлуку Уставни суд донео је у саставу: председник Уставног суда Југославије Милован Бузацић и судије – Хрвоје Бачић, Божидар Булатовић, мр Крсте Чаловски, др Омер Ибрахимагић, др Бранислав Ивановић, Пјетер Коља, Димче Козаров, др Иван Кристан, Вељко Марковић, Радко Мочивник, Душан Ружић и Милосав Стијковић.

IУ-број 38/2-89
3. априла 1991. године
Београд

Председник
Уставног суда Југославије,
Милован Бузацић, с. р.

О Д Л У К А

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ УСТАВНЕ ДЕКЛАРАЦИЈЕ О КОСОВУ КАО САМОСТАЛНОЈ И РАВНОПРАВНОЈ ЈЕДИНИЦИ У ОКВИРУ ФЕДЕРАЦИЈЕ (КОНФЕДЕРАЦИЈЕ) ЈУГОСЛАВИЈЕ КАО РАВНОПРАВНОГ СУБЈЕКТА СА ОСТАЛИМ ЈЕДИНИЦАМА У ФЕДЕРАЦИЈИ (КОНФЕДЕРАЦИЈИ)

1. Уставни суд Југославије, решењем II-У-број 87/90 од 21. новембра 1990. године, покренуо је поступак за оцењивање уставности Уставне декларације о Косову као самосталној и равноправној јединици у оквиру федерације (конфедерације) Југославије као равноправног субјекта са осталим јединицама у федерацији (конфедерацији) – („Службени лист САП Косова”, бр. 21/90).

2. Одредбом тачке 1. наведене декларације утврђено је да се том декларацијом изражава и проглашава изворно уставно одређење становништва Косова и Скупштине Косова, као акт политичког самоопредељења у оквиру Југославије.

Одредбом тачке 2. утврђено је да Скупштина Косова, проглашавајући, са своје стране и са свог нивоа, Косово као равноправну јединицу у Југославији, на основу принципа аутентичне демократије о поштовању воље људи и људских и националних колективитета, очекује потврђивање овог свог конститутивног акта у Уставу Југославије, уз пуну подршку југословенске и међународне демократске јавности.

Одредбом тачке 3. утврђено је да Скупштина САП Косова, Косово и његов нови уставни положај утврђује као уставно-политичку заједницу и заједнички уставно-политички положај равноправних грађана и националности Косова, у којој се Албанци, као већинско становништво и

један од најбројнијих народа у Југославији, исто као и Срби и други народи на Косову, сматрају народом, а не народношћу (националном мањином).

Одредбом тачке 4. утврђено је да, у међувремену, до коначне правне примене ове уставне декларације, Скупштина и органи власти Косова своје односе у уставном уређењу Југославије заснивају на важећем Уставу Југославије, а не на Амандманима на Устав СР Србије из 1989. године, при чему се врши и поништавање Одлуке Скупштине Косова од 23. марта 1989. године о давању сагласности на те амандмане.

Одредбом тачке 5. утврђено је да ће Скупштина Косова, до доношења новог Устава Косова, јавно комуницирати под тим називом, означавајући, истовремено, друштвено-политичку заједницу, чији је она орган, само као Косово.

Одредбом тачке 6. утврђено је да Декларација ступа на снагу одмах и да ће се иста објавити у „Службеном листу САП Косова”.

3. Одредбама чл. 1. и 2. Устава СФРЈ утврђено је да је СФРЈ савезна држава, као државна заједница добровољно уједињених народа и њихових социјалистичких република, као и социјалистичких аутономних покрајина Војводине и Косова, које су у саставу СР Србије, и да Социјалистичку Федеративну Републику Југославију сачињавају: СР Босна и Херцеговина, СР Македонија, СР Словенија, СР Србија, као и САП Војводина и САП Косово, које су у саставу СР Србије, СР Хрватска и СР Црна Гора.

Одредбом члана 3. Устава СФРЈ утврђено је да је социјалистичка република држава заснована на суверености народа и на власти и самоуправљању радничке класе и свих радних људи, и социјалистичка самоуправна демократска заједница радних људи и грађана и равноправних народа и народности, а одредбом члана 4. Устава СФРЈ утврђено је да је социјалистичка аутономна покрајина аутономна социјалистичка самоуправна демократска друштвено-политичка заједница, заснована на власти и самоуправљању радничке класе и свих радних људи, у којој радни људи и грађани, народи и народности, остварују своја суверена права, а кад је то у заједничком интересу радних људи и грађана, народа и народности Републике, као целине, Уставом СР Србије утврђено – и у Републици.

Одредбама члана 5. Устава СФРЈ утврђено је да је територија СФРЈ јединствена и да је сачињавају територије социјалистичких република (став 1), да се територија републике не може мењати без пристанка републике, а територија аутономне покрајине – ни без пристанка аутономне покрајине (став 2), да се граница СФРЈ не може мењати без сагласности свих република и аутономних покрајина (став 3) и да се граница између република може мењати само на основу њиховог споразума, а ако се ради о граници аутономне покрајине – и на основу њене сагласности (став 4).

Уставни суд Југославије, полазећи од наведених одредаба Устава СФРЈ, оценио је да наведена декларација о Косову није у складу са Уставом СФРЈ. Ову оцену Уставни суд заснива на томе што су, према наведеним одредбама Устава СФРЈ, социјалистичке републике државе засноване на суверености народа, а САП Војводина и САП Косово су аутономне друштвено-политичке заједнице у саставу СР Србије. То значи да, по Уставу СФРЈ, САП Војводина и САП Косово нису федералне јединице, као што су републике, већ су то аутономне друштвено-политичке заједнице у саставу СР Србије. Положај аутономних покрајина утврђен је Уставом СФРЈ и Уставом СР Србије у чијем су саставу, па се њихов положај не може мењати без промене Устава СФРЈ и Устава СР Србије. Промена карактера аутономних покрајина, односно проглашавање САП Косово самосталном и равноправном јединицом са осталим републикама у оквиру СФРЈ, значило би промену Устава СФРЈ, као федерације, коју чине социјалистичке републике као државе и федералне јединице, и САП Војводина и САП Косово, као аутономне друштвено-политичке заједнице у саставу СР Србије. Зато, по оцени Уставног суда Југославије, Скупштина САП Косова није могла да мења карактер аутономне покрајине, утврђен Уставом СФРЈ.

Проглашавање САП Косово самосталном и равноправном јединицом са осталим републикама у оквиру СФРЈ значило би, по оцени Уставног суда Југославије, промену територије и границе СР Србије, у чијем се саставу налази САП Косово, и то без њене сагласности, а што није у складу са одредбама члана 5. Устава СФРЈ, којима је утврђено да се територија и граница републике не може мењати без њене сагласности.

Уставни суд сматра да није у складу са Уставом СФРЈ да се албанска народност на Косову проглашава народом Југославије, јер, по Уставу СФРЈ, Албанци на Косову су народност, и, као народност, не могу користити право на самоопредељење и проглашавати САП Косово федералном јединицом као што су то републике, будући да, по Уставу СФРЈ, право на самоопредељење имају само народи Југославије а не и народности.

По оцени Уставног суда, није у складу са Уставом СФРЈ да Скупштина Косова, и други органи власти на Косову, своје односе у уставном уређењу Југославије заснивају само на Уставу Југославије, а не и на Уставу СР Србије, јер је Уставом СФРЈ (чл. 1. и 2) утврђено да је САП Косово у саставу СР Србије, што значи да се заједнички интереси СР Србије и САП Косова морају уређивати и Уставом СР Србије, као највишим правним актом у СР Србији, и тај устав мора се поштовати и примењивати и у САП Косово.

4. Уставни суд Југославије, на основу члана 375. Устава СФРЈ, на седници одржаној 19. фебруара 1991. године, већином гласова, уз једно издвојено мишљење, донео је

О д л у к у

Поништава се Уставна декларација о Косову као самосталној и равноправној јединици у оквиру федерације (конфедерације) Југославије као равноправног субјекта са осталим јединицама у федерацији (конфедерацији) – („Службени лист САП Косово”, бр. 21/90).

Одлуку објавити у „Службеном листу СФРЈ” и у „Службеном листу САП Косова”.

Ову одлуку Уставни суд је донео у саставу: председник Уставног суда Југославије Милован Бузацић, и судије – Хрвоје Бачић, Божидар Булатовић, др Омер Ибрахимагић, др Бранислав Ивановић, Пјетер Коља, Димче Козаров, Вељко Марковић и Душан Ружић.

II–У–број 87/90

19. фебруара 1991. године
Београд

Председник
Уставног суда Југославије,
Милован Бузацић, с. р.

О Д Л У К А

О УТВРЂИВАЊУ ПРЕСТАНКА ВАЖЕЊА ОДРЕДАБА ЧЛАНА 47. СТАВ 2. ТАЧ. 8. И 9. КРИВИЧНОГ ЗАКОНА СР СРБИЈЕ

1. Уставни суд Југославије одлуком У–бр. 197/87 и 115/87 од 4. априла 1990. године, утврдио је да одредбе члана 47. став 2. тач. 8. и 9. Кривичног закона СР Србије („Службени гласник СР Србије”, бр. 26/77, 28/77, 43/77, 20/79, 24/84, 36/86 и 51/87) нису у сагласности са Уставом СФРЈ и да су у супротности са Кривичним законом СФРЈ.

2. Скупштина Републике Србије није, у року утврђеном одредбом члана 384. став 2. Устава СФРЈ, отклонила несавласност наведених одредаба са Уставом СФРЈ и супротност са Кривичним законом СФРЈ, нити је у смислу става 3. тог члана, од Уставног суда Југославије тражила продужење рока за усаглашавање одредаба члана 47. став 2. тач. 8. и 9. Кривичног закона СР Србије са Уставом СФРЈ и Кривичним законом СФРЈ.

3. Пошто Скупштина Републике Србије није, у року утврђеном у Уставу СФРЈ, отклонила несавласност одредаба члана 47. став 2. тач. 8. и 9. Кривичног закона СР Србије са Уставом СФРЈ и супротност тих одредаба са Кривичним законом СФРЈ, Уставни суд Југославије, на основу члана 384. Устава СФРЈ, на седници од 6. марта 1991. године, донео је

О д л у к у

Утврђује се да су одредбе члана 47. став 2. тач. 8. и 9. Кривичног закона СР Србије („Службени гласник СР Ср-

бије”, бр. 26/77, 28/77, 43/77, 20/79, 24/84, 36/86 и 51/87) престале да важе.

Одлуку објавити у „Службеном листу СФРЈ” и у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Ову одлуку Уставни суд Југославије донео је у саставу: председник Уставног суда Југославије Милован Бузацић и судије – Хрвоје Бачић, Божидар Булатовић, др Крсте Чаловски, др Омер Ибрахимагић, др Бранислав Ивановић, Пјетер Коља, Димче Козаров, др Иван Кристан, Вељко Марковић, Радко Мочивник и Душан Ружић.

У–бр. 197/87 и 115/87

6. марта 1991. године
Београд

Председник
Уставног суда Југославије,
Милован Бузацић, с. р.

Р Е Ш Е Њ Е

О ОБУСТАВИ ИЗВРШЕЊА ПОЈЕДИНАЧНИХ АКТА И РАДЊИ ПРЕДУЗЕТИХ НА ОСНОВУ ОДРЕДАБА ЧЛ. 236А. ДО 236О. КРИВИЧНОГ ЗАКОНА РЕПУБЛИКЕ ХРВАТСКЕ

1. Савезни јавни тужилац покренуо је пред Уставним судом Југославије поступак за оцењивање уставности одредаба чл. 236а. до 236о. Кривичног закона Републике Хрватске („Народне новине” – Службени лист Републике Хрватске, бр. 25/77, 50/78, 25/84, 52/87, 43/89, 8/90 и 9/91) и њихове супротности са Кривичним законом СФРЈ.

Савезни јавни тужилац предложио је да Уставни суд Југославије, у смислу члана 379. Устава СФРЈ, нареди да се обуставе од извршења појединачни акти и радње предузети на основу спорних одредаба, јер би њиховим извршењем могле наступити неотклоњиве штетне последице.

2. Одредбама чл. 236а. до 236о. Кривичног закона Републике Хрватске утврђена су кривична дела против Републике Хрватске, и то: напад на уставно устројство Републике Хрватске (члан 236а), угрожавање територијалне укупности (члан 236б), угрожавање независности Републике Хрватске (члан 236ц), убиство представника највиших државних органа (члан 236д), насиље према представнику највишег државног органа (члан 236е), оружана побуна (члан 236ф), тероризам (члан 236г), диверзија (члан 236х), саботажа (члан 236и), позивање на насилну промену устројства Републике Хрватске (члан 236ј), изазивање националне, расне и верске мржње, раздора или нетрпеливости (члан 236к), удруживање ради непријатељске делатности (члан 236л), пружање помоћи учиниоцу после извршења кривичног дела (члан 236м), кажњавање за припремање (члан 236н) и кажњавање за најтеже облике кривичних дела (члан 236о).

3. Одредбом члана 379. Устава СФРЈ утврђено је да Уставни суд Југославије може, у току поступка, до доношења коначне одлуке, наредити да се обустави извршење појединачног акта или радње која је предузета на основу закона, другог прописа или општег акта органа друштвено-политичке заједнице или самоуправног општег акта чија се уставност, односно законитост оцењује ако би њиховим извршењем могле наступити неотклоњиве штетне последице.

Уставни суд Југославије оценио је да су испуњени услови из члана 379. Устава СФРЈ да нареди да се обустави извршење појединачних аката и радњи предузетих на основу наведених одредаба Кривичног закона Републике Хрватске, јер извршењем тих појединачних аката и радњи, по оцени Уставног суда, могу наступити неотклоњиве штетне последице.

4. Уставни суд Југославије, на основу члана 379. Устава СФРЈ, на седници од 24. априла 1991. године, донео је

Р е ш е њ е

Обуставља се извршење појединачних аката и радњи предузетих на основу одредаба чл. 236а. до 236о. Кривичног закона Републике Хрватске („Народне новине” – Службени лист Републике Хрватске, бр. 25/77, 50/78, 25/84, 52/87, 43/89, 8/90 и 9/91).

Решење објавити у „Службеном листу СФРЈ” и у „Народним новинама” – Службеном листу Републике Хрватске.

IV број 50/1-91
24. априла 1991. године
Београд

Председник
Уставног суда Југославије,
Милован Бузацић, с. р.

ПОСТАВЉЕЊА И РАЗРЕШЕЊА

На основу члана 244. став 1. Закона о основама система државне управе и о Савезном извршном већу и савезним органима управе („Службени лист СФРЈ”, бр. 23/78, 21/82, 18/85, 37/88, 18/89, 40/89, 72/89, 42/90 и 74/90), Савезно извршно веће доноси

РЕШЕЊЕ

О РАЗРЕШЕЊУ ПОМОЋНИКА ДИРЕКТОРА САВЕЗНОГ ХИДРОМЕТЕОРОЛОШКОГ ЗАВОДА

Разрешава се Михаило Анђелић дужности помоћника директора Савезног хидрометеоролошког завода, због одласка на другу дужност.

Савезно извршно веће

С.п.п. бр. 984
18. априла 1991. године
Београд

Председник,
Анте Марковић, с. р.

На основу члана 244. став 1. Закона о основама система државне управе и о Савезном извршном већу и савезним органима управе („Службени лист СФРЈ”, бр. 23/78, 21/82, 18/85, 37/88, 18/89, 40/89, 72/89, 42/90 и 74/90), Савезно извршно веће доноси

РЕШЕЊЕ

О ПОСТАВЉЕЊУ ПОМОЋНИКА САВЕЗНОГ СЕКРЕТАРА ЗА УНУТРАШЊЕ ПОСЛОВЕ

Поставља се Стјепан Печевски за помоћника савезног секретара за унутрашње послове, досадашњи помоћник министра унутрашњих послова Републике Хрватске.

Савезно извршно веће

С.п.п. бр. 985
18. априла 1991. године
Београд

Председник,
Анте Марковић, с. р.

На основу члана 244. став 1. Закона о основама система државне управе и о Савезном извршном већу и савезним органима управе („Службени лист СФРЈ”, бр. 23/78, 21/82, 18/85, 37/88, 18/89, 40/89, 72/89, 42/90 и 74/90), Савезно извршно веће доноси

РЕШЕЊЕ

О РАЗРЕШЕЊУ ПОМОЋНИКА САВЕЗНОГ СЕКРЕТАРА ЗА УНУТРАШЊЕ ПОСЛОВЕ

Разрешава се Фрањо Вугринец дужности помоћника савезног секретара за унутрашње послове.

Савезно извршно веће

С. п. п. бр. 986
18. априла 1991. године
Београд

Председник,
Анте Марковић, с. р.

На основу члана 236. Закона о основама система државне управе и о Савезном извршном већу и савезним органима управе („Службени лист СФРЈ”, бр. 23/78, 21/82, 18/85, 37/88, 18/89, 40/89, 72/89, 42/90 и 74/90), Савезно извршно веће доноси

РЕШЕЊЕ

О ПОСТАВЉЕЊУ ДИРЕКТОРА САВЕЗНОГ ХИДРОМЕТЕОРОЛОШКОГ ЗАВОДА

Поставља се Јоже Рошкар за директора Савезног хидрометеоролошког завода, досадашњи директор тог завода.

Савезно извршно веће

С.п.п. бр. 987
18. априла 1991. године
Београд

Председник,
Анте Марковић, с. р.

САДРЖАЈ:

	Страна
430. Одлука о обезбеђивању извршавања савезних прописа о наплати царине и других увозних дажбина	617
Одлука о оцењивању супротности одредбе члана 42. став 3. Закона о експропријацији са Законом о облигационим односима	617
Одлука о оцењивању уставности Уставне декларације о Косову као самосталној и равноправној јединици у оквиру федерације (конфедерације) Југославије као равноправног субјекта са осталим јединицама у федерацији (конфедерацији)	618
Одлука о утврђивању престанка важења одредаба члана 47. став 2. тач. 8. и 9. Кривичног закона СР Србије	619
Решење о обустави извршења појединачних аката и радњи предузетих на основу одредаба чл. 236а. до 236о. Кривичног закона Републике Хрватске	619
Постављења и разрешења	620